

L'OTOLÍ

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOURS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre 1'50 «

Pago adelantat.

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar a la realització dels seus ideats. Defensor dels principis honorats que sustentá, ben clars y á la llum del sol los va exposar á la Reyna Regent d'Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguerem, enteném avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l'exèrcit de mar y terra, las relacions econòmiques d'Espanya ab los demés països, la construcció d'obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organització corresponent y adequada.

Peró enteném que correspón al Poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d'esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sinó per quant se refereixi á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia, 'ls pleis y causas: volém esser àrbitres de nostra administració, ficsant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forcosa prestí servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d'Espanya: aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; á n' aixó arribarém á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897.)

GALIMATÍAS

II

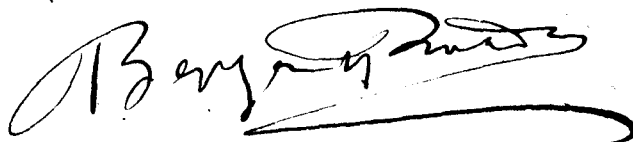
Diu que quan s' ha contret el compromís de fer una cosa, se queda molt mal parat si no 's cümpleix; y encara més si 'l servey de que 's tracta es ofert y nó demanat.

Donchs jo 'm trobo en el present cas. Sense que ningú 'm digués «escriu» y si sols pel gust de dir «escrich,» vaig tenir l' atreviment de fer un articlet baix el mateix epigraf que aquest y presentantlo al senyor direc-

tor de L' Olotí, el qual m' li va posar el títul oficial d' *aprobado*, y d' ell á la impremta, la que 's cuydá d' escamparho á la llum pública.

Mes després vaig trobar-me ab el inconvenient de que 'm comprometia á publicar quelcom més y que jo, en bona veritat, no sabia de que fer mànegas, no perque á Olot faltin galimatias, sinó per no véurem ab cor d' afrontarlos y ferne l' anàlisis corresponent.

Ja en el mateix assumpto del anterior article, referent á la rotulació dels carrers, hi ha materia llarga pera escriuren un altre, y, com en aqueh

deya, no 'm refujo de realisarho un altre dia.

Avuy, donchs, pendré peu de las manifestacions portadas á cap per alguns *catalanistas vergonyants*, que podriam dirlosi, y per alguns altres que sense esser *catalanistas* ni *vergonyants*, posan escrits en castellá en lloch ahont pertanyen esser exclusivament en catalá.

Aquesta idea me l' ha proporcionada una frase estranya, surtida sovint de boca de catalans, y fins de catalans que devegadas segons las personas que 'ls rodejan se diuen catalanistas.

Es una frase que fins estamparla fa vergonya. Tractantse de las invitacions, programas, esquelas, etc., que se reparteixen en nostra llengua, digueren que «l catalá ja es bonich, però sembla que fa pobre».

Aixó, en boca de catalans mateixos, qu' en terra catalana viuen, que entre catalans guanyan el pá... resulta una mica violent.

«¡Es bonich, però fa pobre!» De aixó se 'n pot dir cremar un llum á Sant Miquel y un altre al dimoni, per no quedar malament ni ab l' un ni ab l' altre; però donant preferencia á l' altra llengua que no fos la catalana, que, naturalment, ha d' esser l' idioma *oficial*.

Y no 's creguin que 'ls qu' aixó diuen portin mala fé envers nostra parla, nó; sols es que, com tan sovint se troban entre catalans descastats que 'ls predican que 'l catalá es un dialecte, á pesar seu, arriban á empassarsho y, encara que bonich, un dialecte sempre es pobre.

Bona proba es d' aixó 'ls dos rótuls qu' ostenta una botiga de la Plassa d' Alfonso XII, en que s' hi llegeix el nom de son propietari en dos idiomas: en catalá y en castellá. Però també s' hi veu la preferencia pel segon, ja

qu' está enclavat en grossos caràcters y en molt petits el primer. Y, no obstant, quan anomenan sos parroquians la botiga de referencia, ho fan tal com l' anuncian los caràcters petits, á menos qu' algún extranger no ho fassi, qu' en tal cas es més probable que l' anomenará per l' apellido solzament, que, com se sab, no admet traducció.

En la mateixa plassa hi ha una altra botiga qu' ostenta un veritable títul catalá fins al moll del ós y, no obstant, las inscripcions y lletreros son fets en el retumbant castellá.

Y aixís n' hi han varis, mes com se sol dir que per mostra un botó basta, no cal que 'n fassi cap llista, que sempre resultaria deficient, ni que vagi cercant fil per randa totas las divergencias qu' existeixen.

No son tots aquí encara 'ls menyspreus que 's fan á nostra llengua, sinó que á molts comerciants hem vist anunciar en catalá sos establiments y continuar son comers ab la llengua de quartel.

Aquets casi voldrián dir qu' en catalá ho entenen més els olotins, però qu' un cop tenen la parroquia á casa, parlan diferent perque no 'ls entenguin.

Fins en una casa que s' ha fet molta propaganda en tot temps en catalá, al entrarhi hem vist ab desengany uns lletreros á dintre que diuen: *No se fia y Precio fijo*.

Fins ab aixó 's descubreix la llengua dels tributs.

Com alló de fer pagar cinch pessetas de munta al que s' enfilí en las baranas en construcció d' un edifici públich. Suposém que si algú s' hi enfila será alguna criatura, ja qu' una persona de seny se 'n guardarà prou, may sia sinó pel dir de la gent. Donchs si ha d' esser una criatura, l' avis resultarà inútil, perque no entendrà

que vol dir *encaramarse* y ab prou feynas *ensuciar-se*.

Es que certas cosas, fins no volguentho s' han de fer catalanas, com per exemple ensenyar la doctrina; demostració que fa un periódich local que, quan vol esser ben entés,—á pesar de que desde 'l titul fins al peu d' imprenta es castellá,—parla en la propia llengua de sos redactors, catalans tots.

¿Quin dia será que tots els catalans, fugint de miras absurdas, se treuran la careta d' hipocresia y demostraran al món son rostre veritable, la fesomia de la terra ahont nasqueren, ahont viuen y ahont serán soterrats?

Es ben cert que pera estimar á la patria es casi necessari viuren separat, com ho demostran nostres compatricis de La Plata, de Cuba, de Filipinas, de Madrid y d' altres indrets, publicant periódich catalanistas.

Y es que fins allá hi arriban els ecos dels pregons que 's fan á Catalunya en llengua forastera, demanant ó, mellor dit, manant els joves al servey de las armas, als pagesos á pagar ganancias que tal vegada la maluria las hi haurá robat y als industrials, comerciants y demés á pagar una contribució exagerada.

Y nosaltres, com que hi som tan aprop, els crits del pregoner ens aixordan y per aixó no ho sentim com els emigrats.

FRANCH.

**

L' espay resta callat; la terra encar homiteja: l' odojar del vent s' hou com una remor misteriosa fent tremolar las pocas fullas qu' en las secas brancas quedan, deixant caure á terra las gotas d' aygua qu' en ellas s' havian estotxat com llágrimas de sera-

fins que desde 'l cel enviessin aqui sos plors pera demostrar son desconsol.

¡Havia mort un ángel!

La flor més volguda del jardí de aquest mon havia colltorcat son calzer y son esprit havia voltat cap al cel.

La freda dalla havia passat sens pietat per dins mon cor, segant d' arrel la mes volguda joya que jo tenia. En el mateix lloch hont la mort va arrancarme tant preuada flor, un espés esbarser tot seguit hi va brotarhi... crexenthi tant que fins mon cor trova petit y ab forsa sas espinas hi clava, fent brollar de las feridas dolls de sanch que al sortir per la boca se tornan amarchs sospirs y fondas queixas.

Sols una flor, la ingrata Parca va deixarmhi, mes ¡ay! aqueixa no te 'l rosat color ni 'l suau perfum de la qu' avans hi havia.

¡Sols una flor! ¡Un pensament! ¡Pensament negre!

F. Camplà G.

Barcelona, Febrer 1900.

ESPURNAS

Repasant uns papers vells he trovat aquella carta vorejada de negre. Es la primera que 'm vares escriurer, y no l' he acabat de llegir, que n' he fet trossos perque m' ha semblat mentida que fossis tan embustera.

**

Diuen que tens molt talent.

De tu fins n' han parlat els diaris.

De talent ne podrás tenir, pro ets forsa desmemoriada.

**

L' haver estat á Barcelona t' ha cambiat forsa de la part de fora.

Si ja aviat t' assemblaràs á las fillas dels nobles. (?)

Pro de dins com t' has quedat?

¡Ay! qu' ets lo mateix d' avans, que de porch y de senyor se n' ha de venir de mena.

M' han dit que 't feyas monja y no m' he pogut tenir el riurer.

Com las banderetas de campanar, no pots estar quieta may y, ¿vols ten-car-te tota la vida?

C.

CRONICA CATALANISTA.

Com vaig dir l' altra setmana, diumenge passat els catalanistas d' Olot anarem á Sant Feliu de Pallarols á fer coneixer la doctrina del Catalanisme.

Sortirem d' aquesta vila á la una de la tarde en cinch tartanas, afegintse á la comitiva, quan forem á Sant Esteve de Bas, un altre carruatge en el que hi anavan la representació de la Agrupació d' aquell poble ab son president en Miquel Pujol.

Bon tros avans d' arribar á Sant Feliu vejerem qu' en el campanar de la iglesia hi onejava una grandiosa bandera catalana que saludarem ab el cant dels segadors.

Arribats al poble nos esperava una comissió y bon número de curiosos; nos trasladarem al local de la societat «La Salut Moral,» lloch espayós, ab un bonich escenari que s' havia arreglat per els que havian d' enrehonar.

Eram d' Olot los catalanistas, Marián Vayreda, Joseph Soler, Joseph Berga, Francesch Estorch, Eveli Barnadas, Ramón Mata, Pau Salix, Berga y Boada, Joan Homs, Lluís Plá, Nabor Barnadas, Joan Porxas, Joan Mata, Sabel Barnadas, Planas y Torras.

Degut á la amabilitat del senyor Rector que feu adelantar una hora la

funció que aquella tarda en la iglesia se celebraba, poguerem comensar á las quatre, estant el local plé de triada concurrencia, ab una infinitat de pagesos y moltas senyoras y senyoretas d' Olot, Bas, Las Planas y Sant Feliu.

Presentá als excursionistas, lo metje don Miquel Bosch ab un bonich discurs que arrancá molts aplausos al final.

Acte seguit parlá n' Eveli Barnadas, explicant lo qu' es lo catalanisme, fent algunas comparansas entre 'l caràcter del poble castellá y 'l catalá, que foren aplaudidas y acabá explicant la manera com se fá 'l catalanisme, y 'ls medis per arribar á que sigui un fet 'l implantació de las sevas doctrinas.

En Lluís Plá llegí las Bases pera la constitució catalana aprobadas á Manresa y en Joan Homs llegí un treball d' adhesió al acte que havia enviat l' erudit fill de Sant Feliu, avuy resident á Olot en Joseph M. Garganta, treball delicat, ple de sentiment patriótic que agradá moltíssim á la concurrencia, fentla esclatar al final de la lectura en calurosos y llarchs aplausos.

Parlá després en Ramon Mata, explicant als Feliuencs, lo que som y lo que valém, fentse aplaudir varias vegadas al voler fer veurer al poble los inconvenients ab que 's trova havent de parlar una llengua forastera en las oficinas y tribunals.

En Nabor Barnadas se dirigí al jovent de Sant Feliu, recomanántlos hi unas bonas dössis de Patria, Fé y amor, fent varias consideracions sobre aquestas paraulas molt atinadas, y que produhiren molt bon afecte en l' auditori.

Acabá en Berga y Boada explicant lo sentiment de patria y 'l perque 's mouhen los catalanistas, fent varias consideracions sobre 'l desvetllament de Catalunya y parlá llargament so-

bre las quintas, demostrant lo inicuas y perjudicials que son.

Finit l' acte s' entonaren *Els Segadors*, que 'l públich escoltà de peu dret descobrintse á las primeras paraulas.

Al sortir del local, al mitx de la plassa s' aixecá un globo de forma romboide com l' escut de Catalunya, ostentant en los dos costats las quatre barras.

Després d' un lleuger pisolabis, los excursionistas tornarem á Olot, vinguentnos á despedir á fora 'l poble una numerosa gentada entre la que hi figuravan las personas de més representació com el senyor metje, lo senyors Paulí, Collell, Torrent y altres que sento no recordar.

En resúm, l' acte del diumenge passat podém considerarlo com un dels de més importancia que han celebrat á fora 'ls catalanistas olotins, acte que donará fruyts copiosos, puig deixá ben sembrada la llevor que ha de fructiferar ab la nova Agrupació allí fundada, quina junta publicarem dintre poch.

Desde aquest lloch no 'm toca are res més que felicitar als feliuenchs per totas las deferencias qu' en vers los expedicionaris demostraren á tots los organizadors y que més ó menos contribuïren al major esplendor de la festa, á la societat que 'ns cedi 'l local y sobre tot á don Joseph M. Garganta per l' interés que ha demostrat sempre perque l' acte resultés lluhit com hi resultá.

Per ordre de l' alcalde de Vilassar de Mar, los serenos d' aquella població varen comensar á cantar las horas en catalá, la nit del dia 20 del passat Febrer.

Sembla que 's tracta de fundar á Gerona una associació relligiosa de

carácter catalanista, baix l' advocació de Sant Jordi, Patró de Catalunya.

En los concerts Coloune de Paris, s' ha estrenat ab gros éxit la composició «Catalonia», original del músich catalá n' Isaach Albeniz.

Las Agrupacions catalanistas de Vilassar de Mar y Mataró, están organisant una serie d' excursions de propaganda pels pobles d' aquells encontorns, á fi d' exténdrehi més la bona nova del catalanisme.

Hem rebut una atenta invitació de l' Agrupació catalanista d' Esparraguera «La Coronela» per assistir al meeting inaugural de las sevas tasas que tindrà lloch diumenge vinent.

Dita invitació va acompanyada de una fulla de propaganda redactada en termes molt patriotichs dintre l' esprit radical del catalanisme.

L' Agrupació catalanista de Sans «Los Segadors,» ha publicat el cartell del certamen que celebrarà 'l 24 de Agost vinent.

S' adjudicarán dotze premis á altres tants temas, y 'l plasso d' admissió fineix el dia 15 del Juliol vinent.

Forman el Jurat calificador don Angel Guimerá, president; Joseph Pin y Soler, Joaquim Ruyra y Homs, Pere Riera, Jacinto Laporta, Ramon E. Bassagoda y Manel Rocamora, secretari.

LLUÍS.

SECCIÓ DE NOTICIAS

Molt concorreguda se vegé la funció lírich-dramática que posaren en escena 'ls colegials dels PP. Escolapis el dimars passat, lluhintse en sos respectius papers tots els joves que hi

prengueren part, tant en *El salvaje* com en *Moneda falsa* y en *Grills de las sebas*; demostrant qu' estaban ben segurs de lo que representavan.

Han estat un dia entre nosaltres aquesta setmana, 'l conegut escriptor y valent excursionista en J. Massó y Torrents, junt ab l' amich en Pompeu Fabra.

La tradicional tarda del *Dijous Llardé* com pocas vegadas se vegé favorescuda per un temps primaveral, que fou causa se vejessen tots los aforas d' Olot molt concorreguts y sobre tot en los llochs hen se ballavan sardanas.

Ha passat el carnestoltas en nostra vila, com sempre, tan desanimat que fora d' alguna disfressa ab calsetets hauria passat desapercebut.

No obstant han estat ben animats tots los balls que s' han donat en la societat *Centro Fontanella, Unión Republicana, Industria y Comercio, Café de Olot y Centro Obrero*.

Avuy á las vuy del mati ha comensat en la iglesia parroquial el mes de Sant Joseph.

Durant el diumenge, dilluns y dimars passats, s' han fet funcions de desagravis en las iglesias Parroquial, Dolors, Carme, Inmaculat Cor de Maria y Divina Providencia.

Dissabte de la setmana de més enllà, doná 'l *Centro de Unión Republicana* son segón ball extraordinari de casats.

La decoració del saló, era la mateixa que tenia els solters, però perfeccionada, ab un oritzó tot el boltant de la sala, que feya un afecte complert.

També 'l dissabte passat transformá la seva sala de ball el *Café de Olot*

ab molt bon acert, puig produhia un excelent afecte la decoració.

Als uns y als altres hem de felicitar per las respectivas ideas.

Diu *El Diario de Gerona*.

Un amich ens ha cridat l' atenció sobre la conducta de 'ls Diputats á Corts per aquesta provincia, al discutir y votar la renovació del senyor Dominguez Pasqual, que tenia per objecte evitar als pobles un nou recárrech en els cupos de consums.

Votaren al augment els senyors Comyn y Ruiz; en contra els senyors Lletget y Herrero; se abstinueren els marquesos de Camps y de Santa Agna y los senyores Aldrich y Villalonga.

Bó es consignarho ab lletras de motllo, pera que 'ls pobles sápigam lo que á uns y á altres deuen.

Nostres diputats no sols han consentit qu' en aquest exercici se hajan elevat al máximum els tipos de gravamen individual, que sos antecessors reduhiren al mínimum, sinó que pera el próxim, ab son vot ó ab sa injustificada abstenció, han apoyat un augment de 9 millions de pessetas, que recarga ab un 10 per 100 els cupos que avuy se pagan.

Els senyors Herrero y Lletget han complert ab son deber; els senyors Comyn y Ruiz han sacrificat els interessos de sos districtes ó conveniencias de partit, y 'ls diputats per Olot, Puigcerdá, Figueras y Torroella, han demostrat ab sa irresolusió, lo que d' ells pot esperar el país.

Quan vinga la protesta dels contribuyents contra 'l nou recárrech, recordin que ho deuen als vots passius y actius d' aquells á quins donaren sa representació.

Dijous passat mori á la avansada edat de 81 anys lo conegut propietari

d' aquesta vila don Valentí Mas de Xaxás.

A sa familia doném lo més sentit pèsam per el dol qu' experimenta, desitjant que Deu tinga en la gloria à l' ànima del finat.

Dimars passà à mellor vida à la edat de 85 anys don Antón Masmitjà, persona de reconegudas simpatias en nostra vila.

A tota sa familia doném lo més sentit pèsam.

D. E. P.

La cuyna catalana de L' OLOTI

per els días magres d' aquesta Quaresma.

Sopa de peix. (1)

Escatat y estripat que sia 'l pex se faràn talls regulars, se rentaràn y posaràn à couer ab aygua y sal corresponent per escaldar la sopa; mentres bull se picaràn uns poch de pinyons, algùn gra d' all, un poch de molla de pà remullada y dos ó tres robells d' ous durs y després de ben picat se deixatarà ab el mateix caldo d' ahont bull el peix tirantho al peix ab oli, sal y especies corresponents, fent que hi haja 'l such necessari, luego de cuyt se escaldarà la sopa, y posada ab poch foch s' hi tirarà un poch de sucre y canyella, se tapparà perquè s' estobi y habent donat algùn bull se destaparà y se hi arreglaràn los talls de peix per sobre, fent que no s' esmenussin y se podrà presentar.

Tunyina à la graella.

Se faràn à talls y se posaràn sobre la graella, quina primer s' untarà ab oli, com també 'ls talls, mentres se van rostint ab poch foch, tombant-los després de rostits de una part; luego se previndrà alioli, deixatantse ab alguns robells d' ous, sucre y un

(1) Los peixos bons per fer sopa, son la Lluerna, Rap, Cap de Neró, Pagell y Congre.

poch de vi blanch; y al temps de servirlos se 'n posarà alguna cullerada per demunt.

Grasoletas de siurons.

Cuyts que sian se trauràn las pellofas, se posaràn els ciurons en el morter, y després de picats se hi barrejaràn alguns ous crusos, un poch de farina, sucre en abundancia, canyella y clavell picat ab un poch d' aygua y sal, ben barrejat se farà una pasta que no sia ni clara ni espesa, se posarà la paella al foch ab mantega ú oli, quant sia ben calent se faràn particions ab una cullera, y s' aniràn colcant en la paella un poch apartadas que las unas no toquin ab las otras, quan sian rossas d' una part y altra se escorreràn y se serviràn de calent en calent ab un poch de sucre blanch y canyela per sobre.

El desganat.

COPS DE BARRETINA.

Diu un diari dels del *Oso y el moroño*.

«No son els catalans ningú, per saber si 'l català es llengua ó dialecte. Aixó han de estudiarho *personas de más talento*.

Com per exemple: 'ls castellans ¿he? ¿per qué las altres nacions potser dirian la veritat?

¡Miréu que per dir aixó, 's necessita ser castellà y molt castellà, però més burro encare!

Si no saben més que menjar *cémula* à la grahella!...

El Gobernador de Lleyda, va enviar à buscar casi tot un *casco d' arengadas ab casaca*, (per lo que pogués convenir.)

Es home previngut y no vol passar malament la *Quaresma*.

¡Tot per la causa centralista!

El *cama llarch de la barra Florentina* deya que vol teucar las Corts per Carnestoltes.

Se coneix que no es artista, que may sab veurer las cosas quan están en caràcter.

Lo Barretinayre.

SECCIÓ RELIGIOSA.

Avuy 1.—Sta. Antonia mr. y S. Rosendo, b. y cf.

Div. 2.—S. Simplicí papa y cf. y S. Eracle mr.—*Abts. de carn.*

Dis. 3.—Sts. Celedoni, Hemeteri y Medi mrs.

Dium. 4.—*I. de Quaresma.* S. Casimiro y san Lluci p. y mr.

Dill. 5.—El bto. Nicoláu Factor y S. Gerásim cfr.

Dim. 6.—S. Olaguer arquebisbe bisbe de Barcelona.

Dimec. 7.—S. Tomás de Aquino cfr. y dr. y Sta. Perpétua mr.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia Parroquial.—La exposició de .S. D. M comensa á las cinch y mitja.

MERCAT DE OLOT.

Preus en la Plassa del dilluns últim.

MIDA DE 80 LITROS.

Blat.	17'50	Ptas.
Mastay.	16'00	«
Blat de moro	12'00	«
Fajol.	12'25	«
Mill.	12'50	«
Panis.	14'00	«
Monjetas.	24'00	«
Fabas.	15'00	«
Bessas.	14'00	«
Llubins.	09'00	«
Patatas (carga).	10'00	«
Ous (lotzena).	00'90	«

OLOT.—Imp. de N. Planadevall.—1900.

A N U N C I S:**LO POSITIU**

AVÍS AL PUBLICH; En l' acreditat establiment de sastreria de

JOAN BELLAPART

situat en los carrers de Sant Esteve, núm. 9, y Sant Tomás 5, d' aquesta vila, s' ha rebut pera la present temporada, una numerosa y variada existencia de **CAPAS FETAS** desde 'l módich preu de **17'50 á 100 PESSETAS** una, y un abundant assortit de géneros del país y extrangers, pera la confecció de **TRAJOS Á MIDA**, qual preu es de **20 PESSETAS** en avant.

LA GRESHAM

COMPANIA INGLESA DE

Seguros sobre la vida y de Rentas Vitalicias

Fundada en el año 1848

Pólizas indisputables.—Beneficios capitalizados.—Primas muy moderadas. LA GRESHAM tiene constituido el depósito exigido por las Leyes fiscales vigentes como garantía para sus asegurados en España.

Oficinas para Cataluña, Plaza de Cataluña, 39.—BARCELONA.

LA PALATINE

COMPANIA INGLESA DE

seguros contra incendios, explosiones y accidentes

Capital **34.000,000** de pesetas.

Oficinas para Cataluña: Plaza de Cataluña 39.—BARCELONA.